Lietas Nr. A420426913
Lietas arhīva Nr. AA43-0223-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 15.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneses I.Kaļiņina un U.Mihailova,

piedaloties pieteicējam /pers. C/, pieteicēja pārstāvim zvērinātam advokātam Rolandam Bortaščenokam, atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta pārstāvim /pers.M/, trešās personas /pers. E/ pārstāvei zvērinātai advokātei Regīnai Keišai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2013.gada 20.jūnija lēmuma Nr.DA-13-361-ap atcelšanu, sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 4.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas būvvaldes (turpmāk – Būvvalde) 2013.gada 2.maija lēmumu Nr.BV-13-2304-ap (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējam /pers. C/ uzdots desmit mēnešu laikā no tā spēkā stāšanās nojaukt dzīvojamā mājā /adrese/, (turpmāk arī – dzīvojamā māja) dzīvoklim Nr.1 piebūvēto verandu, attiecīgo mājas ārsienu izbūvējot atbilstoši Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta (turpmāk – Departaments) Arhitektūras pārvaldē 1998.gada 21.maijā akceptētajam būvprojektam Nr.1044, un koplietošanas telpas atjaunot atbilstoši stāvoklim, kāds ir fiksēts dzīvojamās mājas 2001.gada 14.maija inventarizācijas lietā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.

[2] Ar Departamenta 2013.gada 10.jūnija lēmumu Nr.DA-13-361-ap nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

Minētais lēmums pamatots ar turpmāk norādīto.

[2.1] Atbilstoši Rīgas pilsētas zemesgrāmatas ierakstiem nekustamais īpašums /adrese/, sastāv no zemes gabala, uz kura atrodas 2-stāvu dzīvojamā ēka, kas sastāv no diviem dzīvokļu īpašumiem. Dzīvokļa īpašums Nr.1 un 1757/2800 domājamās daļas no dzīvojamās mājas un zemes gabala pieder pieteicējam, savukārt dzīvokļa īpašums Nr.2 un 1043/2800 domājamās daļas no dzīvojamās mājas un zemes gabala pieder /pers. E/.

[2.2] Būvvaldes būvinspektors, apsekojot dzīvojamo māju, konstatēja, ka patvaļīgi bez akceptēta būvprojekta un bez būvatļaujas veikta dzīvojamās mājas rekonstrukcija: 1.stāva dzīvoklim Nr.1 ir piebūvēta veranda, veikta koplietošanas telpas pārbūve – ierīkots durvju bloks ar bīdāmām koka stiklotām durvīm, sadalot telpu divās daļās, koplietošanas telpai pievienota dzīvokļa Nr.1 telpa Nr.3, nojaucot starp telpām esošo iekšsienu un izveidojot jaunu telpu.

[2.3] Saskaņā ar Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 112. un 116.punktu tikai būvatļauja ir tas dokuments, kas personai dod tiesības uzsākt būvdarbus būvobjektā un kas tiek izsniegta, ja personas rīcībā ir akceptēts būvprojekts.

Departamenta rīcībā nav akceptēta būvprojekta vai būvatļaujas, kas apliecinātu verandas izbūves un koplietošanas telpu pārbūves tiesiskumu. Verandas izbūvei nav nekādas saistības ar Departamenta arhitektūras pārvaldes 1998.gada 21.maija akceptēto būvprojektu Nr.1044 dzīvojamās mājas rekonsrukcijai.

[2.4] Tā kā ar patvaļīgo būvniecību tiek skarta kopīpašumā esošā daļa, ir arī aizskartas nekustamā īpašuma kopīpašnieka /pers. E/ tiesiskās intereses.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 11.panta pirmo un trešo daļu, ja atsevišķā īpašuma pārbūve skar kopīpašumā esošo daļu, nepieciešama dzīvokļu kopības piekrišanas. Konkrētajā gadījumā dzīvokļu īpašnieku kopību pārstāv pieteicējs un /pers. E/.

Būvvaldei /pers. E/ ir norādījis, ka pieteicējs nav saskaņojis ar viņu ne koplietošanas telpu, ne dzīvokļa Nr.1 pārbūvi, kā arī to, ka pašreizējā situācijā projekta dokumentāciju pārbūvei nesaskaņos.

Līdz ar to atkrīt jebkāda tālāka iecerētās būvniecības tiesiskuma vērtēšana. Tādējādi nav svarīgi citu institūciju viedokļi par to, ka verandas izbūvei un koplietošanas telpas pārplānošanai var izstrādāt būvniecības dokumentāciju.

[2.5] Kaut arī pieteicējs 2002.gadā saņēmis otra tā laika kopīpašnieka piekrišanu verandas izbūvei, tas nemaina

apstākli, ka būvprojekts nav akceptēts. Mainoties īpašniekiem, jau saskaņotais projekts būtu jāsaskaņo no jauna ar jaunajiem īpašniekiem. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs bija Būvvaldē iesniedzis kaimiņu saskaņojumu savai būvniecības iecerei, taču Būvvalde iesniegtajā būvprojekta dokumentācijā konstatēja nepilnības, kuras pieteicējs tā arī nenovērsa. Līdz ar to 2002.gadā dotais kopīpašnieka saskaņojums Būvvaldei vairs nav saistošs.

[2.6] Ievērojot minēto, Būvvalde pamatoti saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta piekto daļu pieņēma lēmumu par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu – iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

[3] Pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Departamenta 2013.gada 20.jūnija lēmuma Nr.DA-13-361-ap atcelšanu.

Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Verandas būvniecība veikta laikā līdz 2005.gadam, tā tika saskaņota ar iepriekšējo īpašnieku /pers. G/. /pers. E/, iegādājoties 2005.gadā dzīvokli Nr.2, bija informēts par tā apgrūtinājumiem un situāciju dabā.

[3.2] Ne Būvvalde, ne Departaments nav pievērsis uzmanību faktam, ka Būvvaldes rīcībā ir 1998.gada 21.maijā akceptēts būvprojekts Nr.1044 „Dzīvojamās mājas pārplānojuma projekts", kura realizācijai izsniegta būvatļauja Nr.Z-163-98. Šajā būvprojektā norādīts, ka būvinspektora atzinumos minētā koplietošanas telpa tiek pievienota dzīvoklim Nr.1 kā priekšnams, un izmaiņas koplietošanas telpu sastāvā tika saskaņotas atbilstoši normatīvo aktu prasībām, un ir atzīstamas par pieteicēja atsevišķā dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošo daļu, kurai nevar piemērot Civillikuma 1067.?1072.panta prasības. Līdz ar to neatrisinātais jautājums attiecībā uz patvaļīgās būvniecības radīto seku novēršanu būtu attiecināms tikai uz izbūvēto verandu.

[3.3] No otra kopīpašnieka 2013.gada 1.jūlijā saņemts mutisks akcepts, ka varētu tikt dots saskaņojums izbūvētās verandas legalizācijas projekta dokumentācijas izstrādei.

[3.4] Nav izvērtēts lēmuma samērīgums gadījumā, ja civiltiesiskie kopīpašnieku jautājumi tiks izlemti par labu pieteicējam.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.marta lēmumu lietā kā trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicināts /pers. E/.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 4.jūlija spriedumu pieteicēja pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicējs neapstrīd veikto būvniecību, bet norāda, ka būvniecība nav veikta patvaļīgi, bet gan saskaņā ar 1998.gada 21.maija būvprojektu Nr.1044 „Dzīvojamā mājas pārplānojuma projekts" un iepriekš minētā projekta izmaiņu projektu, kas paredz arī ēkas paplašināšanu.

Lietā pastāv strīds, vai pieteicējs ir veicis patvaļīgu būvniecību.

[5.2] Saskaņā ar Būvniecības likuma 13.panta pirmo daļu pasūtītājam vai būvētājam pirms būvdarbu uzsākšanas jāsaņem būvatļauja Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā.

Lai persona saņemtu būvatļauju būvdarbu veikšanai, ir jāveic virkne procesuālu darbību: jāsaņem trešo personu piekrišana (Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa), jāiesniedz būvvaldē būvniecības iesniegums-uzskaites karte, jāsaņem plānošanas un arhitektūras uzdevums (Vispārīgo būvnoteikumu 32.-35.punkts) un jāveic būvprojektēšana (Vispārīgo būvnoteikumu 3.3.- 3.6.apakšnodaļa un 4.nodaļa).

Saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 21.punktu patvaļīga būvniecība ir būvdarbi, kas tiek veikti bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam, izņemot Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētos gadījumus. Minētie gadījumi noteikti Vispārīgo būvnoteikumu 62.punktā.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 13.panta piekto daļu būvdarbu uzsākšana vai veikšana bez būvatļaujas kvalificējama kā patvaļīga būvniecība, un atbildība par to ir paredzēta normatīvajos aktos.

Tātad personai, kas vēlas realizēt savu būvniecības ieceri (veikt būves projektēšanu un būvdarbus), ir jāierosina būvniecības process, kas turklāt sastāv no vairākiem posmiem, kura ietvaros tiek pieņemta virkne starplēmumu, bet vienīgais administratīvais akts, kas piešķir tiesības būvēt, ir būvatļauja. Tikai akceptēts pēc iesniedzēja pasūtījuma izstrādātais būvprojekts ir pamats iestādei izsniegt būvatļauju.

[5.3] Lietas materiālos atrodas 1998.gada 21.maija būvprojekts Nr.1044 „Dzīvojamā mājas pārplānojuma projekts", kurā paredzēts dzīvojamo māju, kas iepriekš bijusi vienģimenes māja, pārveidot par dzīvojamo ēku divām ģimenēm. Projekta dokumentācijā 1998.gada 31.decembrī iespiests zīmogs „Uzrādīts Rīgs pils. Būvinspekcijā. Izdota atļauja būvdarbu izpildīšanai" (*lietas I sējuma 127. -162.lapa*).

Minētā būvprojekta akceptēšanas brīdī Būvniecības likuma 13.panta pirmā daļa noteica, ka būvētājam (zemes gabala īpašniekam vai citai personai, kas noslēgusi līgumu ar attiecīgā zemes gabala īpašnieku) pirms būvdarbu uzsākšanas jāsaņem būvatļauja Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2014.gada 22.maijā sniegto informāciju atbilstoši būvprojekta saskaņošanas laikā pastāvošajai praksei spiedogs būvprojektā tika uzskatīt par atļauju realizēt būvprojektu.

No minētajiem faktiskajiem apstākļiem un tiesību normām izriet, ka pieteicējs ir saņēmis atļauju 1998.gada 21.maija būvprojekta Nr.1044 „Dzīvojamā mājas pārplānojuma projekts" realizācijai, bet tas neparedz veikt tos būvdarbus, kuru veikšana atzīta par patvaļīgu.

[5.4] Lietas materiālos atrodas 1998.gada 21.maija būvprojekta Nr.1044 „Dzīvojamās mājas pārplānojuma projekts" izmaiņu projekts, kurš cita starpā paredz veikt verandas būvniecību un koplietošanas telpu pārplānošanu (*lietas I sējuma 89. - 105.lapa*). Šo projektu saskaņojis otrs dzīvokļa Nr.2 īpašnieks /pers. G/, kā arī saņemts Būvvaldes Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas galvenā arhitekta saskaņojums (2002.gada 14.septembrī ar Nr.809).

2002.gadā, kad tika uzsākta izmaiņu projekta saskaņošana, Vispārīgo būvnoteikumu 109.punkts noteica, ja akceptētā būvprojektā ir izdarītas izmaiņas vai veikta tā atkārtota saskaņošana, būvprojekts iesniedzams būvvaldē atkārtotam būvprojekta akceptam.

2002.gadā spēkā bija Rīgas domes 1998.gada 10.novembra noteikumi Nr.20 „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumi Rīgā", kuru 1.2.apakšpunkts noteica, ka būvprojektus akceptē Rīgas pilsētas galvenais arhitekts vai viņa vietnieks, un būvprojekts ir akceptēts, ja „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumu Rīgā" 12.punktā minēto prasību gadījumos saņemts pozitīvs ekspertīzes slēdziens un uz tā speciālā sarkanas krāsas spiedogā ir viņa paraksts, datums un reģistrācijas numurs.

Rīgas domes 1998.gada 10.novembra lēmuma Nr.6706 „Par būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas kārtību Rīgā" 3.punkts paredzēja pilnvarot Departamenta Arhitektūras pārvaldes atbildīgās amatpersonas Rīgas pilsētas galveno arhitektu vai viņa vietnieku, priekšpilsētu vai rajonu galvenos arhitektus, arhitektu un inženieru daļas vadītāju un Rīgas pilsētas galveno mākslinieku veikt saskaņoto būvprojektu akceptēšanu „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumu Rīgā" noteiktajā kārtībā.

No minētā secināms, ka izmaiņu projektā esošais Būvvaldes Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas galvenā arhitekta saskaņojums nav galīgais

saskaņojums izmaiņu projekta saskaņošanas procesā, bet tikai priekšnoteikums izmaiņu projekta akceptēšanai.

[5.5] Projekta dokumentācijā esošais Rīgas kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas galvenā arhitekta saskaņojums, gan rajona galvenā arhitekta saskaņojums ir sākotnējā projekta saskaņojums un nav attiecināms uz izmaiņu projekta saskaņošanu.

Tas nozīmē, ka izmaiņu projekts nav akceptēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un tas nevar tikt realizēts, savukārt uzsāktā tā realizācija uzskatāma par patvaļīgu būvniecību.

Lietas izskatīšanas laikā pieteicējs pats ir atzinis, ka zina, ka izmaiņu projekts nav saskaņots un saņemta atļauja darbu veikšanai, 2011.gada 17.jūnija iesniegumā Rīgas pilsētas būvvaldei norādot, ka piekrīt, ka verandas piebūve ir veikta bez akceptēta būvprojekta, bet veiktā būvniecība ir saskaņota ar Rīgas kultūras pieminekļu inspekciju un saņemts arhitektūras plānošanas uzdevums. Verandas izbūve tika saskaņota arī ar /adrese/ īpašnieku /pers. G/. Projekta akceptēšanu Rīgas pilsētas būvvaldē aizkavēja darbinieces /pers. K/ nepamatotās prasības (*lietas I sējuma 60.lapa*).

[5.6] Saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta piekto daļu likumdevējs pašvaldībai ir piešķīris rīcības brīvību izvēlēties pieņemt vienu no šādiem motivētiem lēmumiem:

1) lēmumu par iespēju turpināt būvniecību, norādot nosacījumus būvniecības turpināšanai;

2) lēmumu par būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

Saskaņā ar Būvniecības likuma 16.panta pirmo daļu būvdarbus drīkst veikt tikai saskaņā ar pašvaldības akceptētu būvprojektu, izņemot gadījumus, kas paredzēti Vispārīgajos būvnoteikumos.

Ja būvniecība notiek bez akceptēta būvprojekta saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta sesto daļu, pašvaldība pieņem lēmumu par šādas būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

No minētajām tiesību normām secināms, ka būvniecības kontroles rezultātā pieņemamais lēmums ir atkarīgs no pārkāpuma rakstura. Ja būvniecība veikta bez būvatļaujas, ar atkāpēm no akceptēta būvprojekta vai vispār bez būvprojekta, lēmumu par iespēju turpināt būvdarbus vai būvniecības radīto seku novēršanu pieņem pašvaldība. Būvniecības likuma 30.panta piektā daļa regulē gadījumus un noteic iespējamos lēmumu veidus, ja būvniecība notikusi bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam. Tātad gadījumus, kad būvprojekts ir izstrādāts un akceptēts, bet būvniecība neatbilst tam vai būvniecības uzsākšanai atbilstoši akceptētajam būvprojektam nav dota atļauja (nav izsniegta būvatļauja). Savukārt 30.panta sestā daļa regulē gadījumus, kad akceptēta būvprojekta vispār nav, bet tāds būvniecībai ir nepieciešams. Tādēļ abos minētajos gadījumos (30.panta piektā daļa un sestā daļa) ar pašvaldības lēmumu noteikto tiesību un pienākumu saturs var būt būtiski atšķirīgs *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-86/2010 7.punktu).*

Būvniecības likuma 30.panta sestā daļa paredz iestādes pienākumu izdot obligāto administratīvo aktu par būvniecības radīto seku novēršanu, ja konstatēts, ka būvniecība veikta bez akceptēta būvprojekta (kā tas ir izskatāmajā gadījumā).

Vienlaikus Augstākās tiesa atzinusi, ka, veicot kontroli pār šāda administratīvā akta tiesiskumu, tiesai jebkurā gadījumā ir pienākums ne vien formāli piemērot tiesību normu, bet arī pārbaudīt, vai personai uzliktais pienākums nav nesamērīgs (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-86/2010 10.punktu*).

[5.7] Saskaņā ar Valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā pieejamo informāciju Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/nekustamais īpašums /adrese/ (kadastra Nr./numurs B/) sastāv no zemes gabala 3705 m^2 platībā, uz kura atrodas divstāvu daudzdzīvokļu māja ar diviem dzīvokļu īpašumiem. Dzīvokļu īpašumam Nr.1 ir atvērts nodalījums /numurs/ un tas veido 1757/2800 domājamās daļas no nekustamajā īpašumā esošās mājas un zemes gabala. Dzīvoklis Nr.1 pieder pieteicējam.

Dzīvokļa īpašumam Nr.2 ir atvērts nodalījums /numurs/ un tas veido 1043/2800 domājamās daļas no nekustamajā īpašumā esošās mājas un zemes gabala. Dzīvoklis pieder trešajai personai, bet iepriekš ir piederējis /pers. G/.

No minētā izriet, ka dzīvojamā māja ir sadalīta divos dzīvokļu īpašumos, kas nozīmē to, ka konkrētajā gadījumā (neatkarīgi no dzīvokļu īpašumu skaita) ir jāpiemēro Dzīvokļa īpašuma likuma normas.

[5.8] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 11.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašniekam ir tiesības bez saskaņošanas ar citiem dzīvokļu īpašniekiem, bet ievērojot normatīvo aktu prasības, rekonstruēt, renovēt vai restaurēt atsevišķo īpašumu, ciktāl tas neskar kopīpašumā esošo daļu vai citus dzīvokļu īpašumus.

Saskaņā ar minētā panta trešo daļu, ja atsevišķā īpašuma pārbūve skar kopīpašumā esošo daļu, dzīvokļa īpašniekam nepieciešams saņemt dzīvokļu īpašnieku kopības piekrišanu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka dzīvokļa īpašnieks var pārbūvēt savu dzīvokli bez saskaņošanas ar citiem dzīvokļu īpašniekiem, ciktāl tas neskar citus dzīvokļu īpašumus vai kopīpašumā esošo daļu. Šo robežlīniju iezīmē dzīvojamās mājas sadalījums atsevišķā īpašumā un kopīpašumā. Tas nozīmē, ja atsevišķā īpašuma pārbūve skar kopīpašumā esošo daļu, nepieciešama dzīvokļu īpašnieku kopības piekrišana.

[5.9] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu kopīpašumā esošajā daļā ietilpst dzīvojamās mājas un tās ārtelpu (galeriju, balkonu, lodžiju, terašu) ārējās norobežojošās konstrukcijas (tai skaitā sienas, arhitektūras elementi, jumts, koplietošanas telpu logi un durvis, arī ārdurvis), iekšējās slodzi nesošās konstrukcijas (tai skaitā nesošās sienas un kolonnas, kā arī atsevišķos īpašumus norobežojošās sienas), starpstāvu pārsegumi (tai skaitā siltuma un skaņas izolācijas slāņi), koplietošanas telpas (tai skaitā bēniņi, kāpņu telpas, pagrabtelpas), kā arī dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām) kā arī zemesgabals, uz kura atrodas attiecīgā dzīvojamā māja, ja tas nepieder citai personai.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs ir izbūvējis verandu, tādējādi palielinot apbūves laukumu, kā arī veicis dzīvojamās mājas koplietošanas telpu pārbūvi. No tā secināms, ka pieteicēja veikto darbu rezultātā ir ietekmētas otrā dzīvokļa īpašnieka intereses un kopīpašuma domājamās daļas.

[5.10] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 15.panta pirmo un otro daļu dzīvokļu īpašnieku kopīga ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos. Dzīvokļu īpašnieku kopības sastāvā ir visi attiecīgās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki.

Izskatāmajā lietā dzīvokļu īpašnieku kopību veido pieteicējs un trešā persona.

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja „par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem, izņemot tos gadījumus, kuros šā likuma 17.pantā paredzēts cits lēmuma pieņemšanai nepieciešamais balsu skaits vai lielāku nepieciešamo balsu skaitu noteikusi pati dzīvokļu īpašnieku kopība.

Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta piektā daļa noteic, ka, lai pieņemtu lēmumu par šā likuma 16.panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētajiem jautājumiem, nepieciešams, lai „par" nobalso visi dzīvokļu īpašnieki. 16.panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par kopīpašumā esošās daļas pārgrozīšanu (palielināšanu, samazināšanu). No minētajām tiesību normām secināms, lai veiktu pieteicēja iecerēto būvniecību, nepieciešama trešās personas piekrišana.

[5.11] Trešā persona tiesai paskaidrojusi, ka viņš nepiekrīt veiktajai būvniecībai. Tas nozīmē, ka pieteicējam nav iespējams saskaņot būvniecības ieceri normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā pamatoti piemērota Būvniecības likuma 30.panta sestā daļa, uzdodot pieteicējam novērst patvaļīgās būvniecības sekas.

Apstāklis, ka pieteicējs 2002.gadā saņēmis iepriekšēja otra dzīvokļa īpašnieka saskaņojumu būvniecības ieceres realizācijai, neietekmē tiesas secinājumus, jo, ja projekts nav realizēts, vēlāk uzsākot no jauna tā saskaņošanu, projekta saskaņošanas process veicams atbilstoši aktuālajai situācijai.

[5.12] Tiesas ieskatā uzliktais pienākums ir samērīgs un atbilstošs konkrētās lietas apstākļiem, jo personai, apzināti veicot patvaļīgu būvniecību, ir jārēķinās ar normatīvajos aktos noteiktajām sekām. Pieteicēja norādītais apstāklis, ka iespējams arī otra dzīvokļa īpašnieks ir veicis patvaļīgu būvniecību, neatbrīvo pieteicēju no pienākuma ievērot būvniecības jomu reglamentējošos normatīvos aktus.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 4.jūlija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot apmierināt pieteikumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar pieteikumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot turpmāk minēto.

[6.1] Izmaiņas 1998.gada 21.maija būvprojektam pieteicējs saskaņoja ar tā laika kopīpašnieku /pers. G/, kā arī saņēma Rīgas kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas galvenā arhitekta saskaņojumu. Pamatojoties uz izstrādāto un saskaņoto būvprojektu, tika izsniegta būvatļauja, kas joprojām ir spēkā esoša. 2002.gadā pieteicējs iesniedza Būvvaldē izmaiņu projektu, kuru Būvvalde bez iebildumiem pieņēma un pieteicējs realizēja plānoto būvniecību atbilstoši Būvvaldes izsniegtajai būvatļaujai.

[6.2] Tagadējais kopīpašnieks /pers. E/ nav tiesīgs izmantot iebilduma tiesības pret pieteicēja veikto būvniecību, jo nekustamo īpašumu viņš iegādājās laikā, kad būvprojektā un būvprojekta izmaiņās paredzētie būvdarbi bija jau veikti.

Vairākus gadus pēc tam, kad Būvvalde saņēma /pers. E/ sūdzības, pieteicējs tika informēts, ka Būvvalde izmaiņu projektu nav akceptējusi un pieteicēja veiktie būvdarbi, kas paredzēti 2002.gada izstrādātajā būvprojekta izmaiņu projektā, ir atzīstami par nelikumīgu būvniecību.

[6.3] Lai arī pēc Būvvaldes ieskata būvprojekta izmaiņas nav bijušas akceptētas, jaunajam nekustamā īpašuma ieguvējam /pers. E/ un Būvvaldei ir saistoss iepriekšējā kopīpašnieka dotais saskaņojums. Ar kopīpašuma domājamās daļas atsavināšanu nevar atcelt vai atsaukt iepriekš doto piekrišanu būvprojekta realizācijai. Likums neaizsargā vieglprātīgu un nevērīgu nekustamā īpašuma ieguvēju un nevar aizskart pieteicēja tiesības uz īpašumu, vēl jo vairāk, ja trešā persona rīkojas ļaunprātīgi – apzināti liekot šķēršļus pieteicējam ar mērķi panākt sev vēlamu koplietošanas telpu (pagraba un bēniņu) sadalījumu, kuram nepiekrīt pieteicējs.

[6.4] Pieteicēja ieskatā pārsūdzētais lēmums nav samērīgs, jo normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no Būvvaldes tā arī netika saņemts administratīvais akts, ar kuru izmaiņu būvniecības iecere ir noraidīta.

[6.5] Ne tiesa, ne iestāde, vērtējot pārsūdzētā lēmuma samērīgumu, nav vērtējusi faktu, ka sabiedrības intereses ar 2002.gada izmaiņu projektā ietverto risinājumu nav aizskartas, tieši pretēji, kā redzams no Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atzinuma, projekta risinājums un realizācija ir atbilstoša Mežaparka apbūves raksturam un tāds risinājums ir akceptējams. Tāpat ne tiesa, ne iestāde nav ņēmusi vērā faktu, ka tagadējais kopīpašnieks /pers. E/ arī savu dzīvokli nav nodevis ekspluatācijā un patvaļīgi ekspluatē to.

[7] Departaments paskaidrojumos par apelācijas sūdzību uzskata to par nepamatotu un norāda turpmāk minēto.

[7.1] Departaments uzskata par nepamatotu pieteicēja apgalvojumu, ka Būvvalde bez iebildumiem pieņēmusi būvprojekta izmaiņas. Būvvalde izmaiņas akceptētā būvprojektā var pieņemt, tikai tās normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akceptējot. Pieteicēja gadījumā izmaiņas nav akceptētas, bet tikai saskaņotas ar vienu no saskaņotājiem, kā to noteica tajā laikā spēkā esošā saskaņošanas un akceptēšanas kārtība.

Departamenta ieskatā izmaiņas tiesiski šobrīd nepastāv un Būvvaldei vairs nav saistoši tajās veiktie saskaņojumi, t.sk. ar bijušo nekustamā īpašuma īpašnieku, jo tiesiskie un faktiskie apstākļi kopš 2002.gada ir mainījušies.

[7.2] Tā kā pieteicējs jau ir realizējis izmaiņas, kas nav tikušas akceptētas Būvvaldē, bet trešā persona nevēlas tās saskaņot, pieteicējs ir spiests novērst patvaļīgi radītās sekas, atjaunojot nekustamo īpašumu iepriekšējā stāvoklī.

[7.3] Pieteicējs norāda, ka normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņēmis no Būvvaldes administratīvo aktu par izmaiņu noraidīšanu, kā arī viņš nav ticis informēts par to, ka izmaiņas ir ne tikai jāiesniedz saskaņošanai, bet arī jāakceptē.

Minētos argumentus Departaments uzskata par nepamatotiem, jo pieteicējs kā tajā laikā praktizējošs arhitekts, tai skaitā būvprojekta un tā izmaiņu autors, zināja normatīvajos aktos noteikto kārtību. Būvvaldei nav pienākums informēt pasūtītāju par tā pienākumiem, jo tie izriet no ārējiem normatīvajiem aktiem. Tas, ka Būvvalde nav pieņēmusi lēmumu par, piemēram, atteikumu akceptēt izmaiņas, nevarēja pieteicējam radīt tiesisko paļāvību, ka izmaiņas ir akceptētas ar Būvvaldes konkludentām darbībām.

Departamenta rīcībā nav neviena dokumenta, ka pēc izmaiņu būvprojekta atdošanas pieteicējam konstatēto trūkumu novēršanai viņš atkārtoti būtu tās iesniedzis akceptēšanai Būvvaldē vai arī vērsies ar sūdzību par to, ka Būvvalde nepieņem nekādu lēmumu par izmaiņām. Tā vietā pieteicējs izmaiņas īstenoja patvaļīgi.

[8] Trešā persona /pers. E/ paskaidrojumos par apelācijas sūdzību to uzskata par nepamatotu, norādot turpmāk minēto.

[8.1] Dzīvokļa Nr.2 inventarizācijas lietā nebija atzīmes, ka dzīvokļa īpašumā un tam piekritīgajā kopīpašuma daļā būtu veiktas nelikumīgas pārbūves. Tādējādi trešajai personai nebija šaubu, ka visas pārbūves, kas notikušas nekustamajā īpašumā, ir veiktas likumīgi.

[8.2] 2010.gadā pieteicējs veica pārbūvi savā dzīvoklī Nr.1, kuras rezultātā koplietošanā esošo ieeju pagraba telpās pievienoja savam dzīvokļa īpašumam, liedzot iespēju trešajai personai piekļūt viņa lietošanā nodotajām koplietošanas telpām pagrabstāvā, kā arī tajā izvietotajām komunikācijām.

[8.3] No Valsts zemes dienestā un Rīgas pilsētas zemesgrāmatā esošās informācijas izriet, ka dzīvojamai mājai piebūvētā un dzīvoklim Nr.1 pievienotā veranda un koplietošanas telpas neietilpst dzīvojamās mājas un dzīvokļa Nr.1 kopējā platībā.

[8.4] 1998.gada 21.maijā akceptētais būvprojekts Nr.1044 „Dzīvojamās mājas pārplānojuma projekts" neparedzēja verandas izbūvi, ne arī koplietošanas telpu pārplānošanu.

[8.5] Tā kā pieteicēja iesniegtās projekta izmaiņas Būvvaldē nav akceptētas, trešajai personai kā tagadējam mājas

kopīpašniekam nav saistošs iepriekšējā kopīpašnieka saskaņojums verandas izbūvei.

Motīvu daļa

[9] Administratīvā apgabaltiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 4.jūlija sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks.

Tā kā pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums, izņemot secinājumu, ka dzīvojamās mājas rekonstrukcijas izmaiņu projekts paredz koplietošanas telpas pārbūvi, ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa pievienojas tā motivācijai un to neatkārto.

Papildus Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka verandas būvniecība un koplietošanas telpu pārbūve ir patvaļīga būvniecība, jo veikta bez akceptēta būvprojekta un būvatļaujas.

Pieteicējs uzskata, ka minētie būvdarbi ir likumīgi, jo veikti saskaņā ar 2002.gadā Būvvvaldē saskaņotu 1998.gada 21.maija būvprojekta Nr.1044 „Dzīvojamās mājas pārplānojuma projekts" izmaiņu projektu (turpmāk -Izmaiņu projekts) (*lietas I sējuma 89. - 105.lapa*).

Apgabaltiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ pieteicēja apgalvojumam nepiekrīt.

[12] Lietā nav strīda, ka 1998.gada 21.maija būvprojekts Nr.1044 „Dzīvojamās mājas pārplānojuma projekts" (turpmāk – Būvprojekts) ir akceptēts Departamenta Arhitektūras pārvaldē, un Rīgas pilsētas būvinspekcijā ir saņemta būvatļauja (*lietas I sējuma 37.lapa*). Tāpat lietā nav strīda, ka Būvprojektā paredzētie darbi ir izpildīti, bet nav nodoti ekspluatācijā.

2002.gada 17.jūnijā pieteicējs vērsies Departamenta Arhitektūras pārvaldē ar iesniegumu par dzīvojamās mājas paplašināšanas un garāžas izbūves ieceri. 2002.gada 7.jūlijā pieteicējs saņēmis arhitektūras un plānošanas nosacījumus (*lietas I sējuma 64.lapa*). Pieteicējs izstrādājis Izmaiņu projektu (*lietas I sējuma 89.-105.lapa*), kur paskaidrojuma rakstā norādīts, ka projekts paredz korekcijas 1.stāva dzīvokļa plānā, kā arī labiekārtot esošās pagrabstāva telpas un paplašināt esošo verandu.

Lai gan pieteicējs uzskata, ka iesniegtais projekts ir Būvprojekta izmaiņu projekts, apgabaltiesas ieskatā tā ir jauna būvniecības iecere, ko apliecina pieteicējam izsniegtie arhitektūras un plānošanas nosacījumi, kas paredz būvprojekta izstrādi un būvatļaujas saņemšanu.

[13] Būvprojektu akceptēšanas kārtību noteica Vispārīgo būvnoteikumu 102.punkts, saskaņā ar kuru izstrādātais būvprojekts trijos eksemplāros (ar atbildīgo vadītāju un pasūtītāja oriģināliem parakstiem, saskaņojumiem un zīmogu nospiedumiem uz būvobjekta ģenerālplāna rasējuma lapas) iesniedzams būvvaldē. Attiecīgā institūcija pieņem lēmumu par būvprojekta akceptēšanu vai sniedz motivētu rakstisku atteikumu akceptēt būvprojektu. Akceptētā būvprojekta viens eksemplārs tiek glabāts būvvaldē.

Saskaņā ar Rīgas domes 1998.gada 10.novembra noteikumu Nr.20 „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumi Rīgā" 25.punktu izstrādāto būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas kārtības vienkāršošanai, kā arī nepieciešamo dokumentu un rasējumu komplektācijas noteikšanai, būvprojekti tika iedalīti piecās pamatgrupās. Ievērojot, ka izmaiņas attiecās uz vienģimenes dzīvojamās mājas rekonstrukciju *(skat. Būvprojekta paskaidrojuma rakstu lietas I sējuma 160.lapā)*, Izmaiņu projekts ir pieskaitāms otrās grupas būvprojektiem.

Minēto noteikumu II nodaļas „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas kārtība" 2.1.apakšpunkts noteica, ka otrās grupas būvprojektus saskaņo ar Rīgas kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju (ja ēka atrodas arhitektūras vai kultūras pieminekļu aizsardzības vai regulācijas zonā). Atbilstoši II nodaļas 2.2.apakšpunktam būvprojektu akceptē attiecīgās priekšpilsētas (rajona) galvenais arhitekts, un būvprojekts ir akceptēts, ja uz tā speciālā sarkanas krāsas spiedogā ir viņa paraksts, datums un reģistrācijas numurs.

Tādējādi, tā kā dzīvojamā māja ir vietējās nozīmes arhitektūras piemineklis, pieteicējam bija jāsaņem Rīgas kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas saskaņojums un priekšpilsētas (rajona) galvenā arhitekta akcepts.

Tās pašas prasības attiecas arī uz izmaiņām akceptētā būvprojektā. Tas izriet no Vispārīgo būvnoteikumu 109.punkta.

[14] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs iesniedzis Izmaiņu projektu Būvaldē un 2002.gada 13.septembrī saņēmis Būvvaldes Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas galvenā arhitekta saskaņojumu, kas noformēts uz Izmaiņu projekta ģenplāna (*lietas I sējuma 96.lapa*) un reģistrēts iestādes 2002.gada saskaņojumu reģistrācijas grāmatā (*lietas II sējuma*

81.lapa).

Taču priekšpilsētas (rajona) galvenā arhitekta akceptu Izmaiņu projekts nesatur.

Tādējādi Izmaiņu projekts nav akceptēts un nav saņemta būvatļauja tobrīd spēkā esošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā.

[15] Pieteicējs apgalvo, ka viņa gadījumā Izmaiņu projekts ir akceptēts atbilstoši tā laika iestādes praksei, norādot, ka iestāde, akceptējot būvprojektus, sarkano zīmogu „AKCEPTĒTS" nelietoja, tā vietā lietoja zīmogu vai uzrakstu „SASKAŅOTS". Kā pierādījumus minētajam apgalvojumam pieteicējs iesniedza citu ēku rekonstrukcijas tehnisko projektus un to izmaiņas.

Ievērojot, ka Rīgas domes 1998.gada 10.novembra noteikumi Nr.20 „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumi Rīgā" spēkā bija līdz 2003.gada 25.februārim, apgabaltiesa pārbauda un vērtē tos pieteicēja iesniegtos tehniskos projektus un to izmaiņu projektus, kas akceptēti un saskaņoti līdz minētajam datumam.

Apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši Departamenta Arhitektūras pārvaldes praksei 2000., 2001.gadā attiecīgās Rīgas priekšpilsētas rajona galvenais arhitekts akceptēja būvprojektus, izmantojot sarkano zīmogu „AKCEPTĒTS" *(lietas II sējuma 17., 25., 27A.,30.lapa)*, savukārt izmaiņas šajos akceptētajos būvprojektos rajona galvenais arhitekts saskaņoja, izmantojot zīmogu vai uzrakstu „SASKAŅOTS" *(lietas II sējuma 26., 28., 31.lapa)*.

Izvērtējot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka, pārbaudot, vai būvprojekts vai tā izmaiņas ir akceptētas, svarīgi ir pārliecināties, ka tās ir parakstījusi amatpersona, kuras kompetencē ietilpst būvprojektu akceptēšana. Kā redzams no pieteicēja iesniegtajiem citiem izmaiņu projektiem, izmaiņas ir parakstījusi tā pati amatpersona, kas akceptējusi būvprojektu. Tam, ka zīmoga „AKCEPTĒTS" vietā ir izmantots zīmogs „SASKAŅOTS", nav būtiskas nozīmes, izšķiroši, vai uz zīmoga ir kompetentās amatpersonas paraksts un datums. Pieteicēja gadījumā būvprojekta un tā izmaiņu akceptēttiesīgā amatpersona bija Ziemeļu rajona galvenais arhitekts. Atšķirībā no pieteicēja iesniegtajiem citiem izmaiņu projektiem, kuros ir kompetentās amatpersonas paraksts, pieteicēja Izmaiņu projektā Ziemeļu rajona galvenā arhitekta saskaņojuma nav.

[16] Pieteicējs norāda, ka, nesaņemot no Departamenta Arhitektūras pārvaldes rakstisku atteikumu akceptēt Izmaiņu projektu, pieteicējs paļāvās, ka Izmaiņu projekts ir akceptēts.

Ievērojot, ka Rīgas domes 1998.gada 10.novembra noteikumi Nr.20 „Būvprojektu saskaņošanas un akceptēšanas noteikumi Rīgā" skaidri noteica kārtību, kādi saskaņojumi ir nepieciešami un kādas amatpersonas ir tiesīgas akceptēt būvprojektus, apgabaltiesai nav šaubu, ka pieteicējam kā arhitektam šī kārtība bija labi zināma. Turklāt, nesaņemot ne akceptu, ne rakstisku atteikumu akceptēt Izmaiņu projektu, pieteicējam bija tiesības vērsties augstākā iestādē – Domē ar lūgumu uzlikt pienākumu iestādei akceptēt iesniegto projektu. Pieteicējs nav izmantojis šādu iespēju. Pastāvot šādiem apstākļiem, atsaukties uz tiesisko paļāvību pieteicējam nav pamata.

[17] Tā kā Izmaiņu projekts nav akceptēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, pieteicējam veikt Izmaiņu projektā paredzētās verandas izbūvi nebija tiesību.

Attiecībā uz strīdus koplietošanas telpas pārbūvi (starpsienas nojaukšanu, jaunas sienas ar bīdāmām durvīm ierīkošanu) pretēji pirmās instances tiesas secinājumam, apgabaltiesa nekonstatē Izmaiņu projektā rasējuma lapu, kurā būtu redzamas izmaiņas Būvprojekta 1.stāva dzīvokļa plānā redzamajā telpā Nr.12, kas atbilstoši dzīvojamās mājas 2001.gada 14.maija inventarizācijas lietai ir strīdus koplietošanas telpa (telpu grupas numurs 901 (*lietas I sējuma 192.lapa*)). Tātad arī koplietošanas telpas pārbūvi pieteicējs ir veicis bez akceptēta būvprojekta.

Līdz ar to Departaments pamatoti atzina pieteicēja veiktos būvdarbus par patvaļīgu būvniecību.

Pieteicējs norāda, ka saskaņā ar Būvprojektu strīdus koplietošanas telpa tiek pievienota dzīvoklim Nr.1 kā priekšnams un izmaiņas koplietošanas telpu sastāvā tika saskaņotas atbilstoši normatīvo aktu prasībām un ir atzīstamas par pieteicēja atsevišķā dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošo daļu.

No /pers. G/ liecības izriet, ka viņš nav saskaņojis pārbūvi koplietošanas telpā. To neparedz ne Būvprojekts, ne Izmaiņu projekts. Turklāt koplietošanas telpas iekļaušanas Būvprojekta 1.stāva dzīvokļa plānā nenozīmē šīs telpas nonākšanu vienīgi pieteicēja īpašumā, un šajā lietā strīdi par koplietošanas telpu piederību un lietošanu nav izšķirami.

[18] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka, lai sakārtotu patvaļīgo būvniecību atbilstoši būvniecības normatīvo aktu prasībām, pieteicējam būvniecības dokumentācija jāizstrādā no jauna, jāsaņem otra kopīpašnieka /pers. E/ saskaņojums. Konstatējot, ka saskaņojumu /pers. E/ atsakās dot, Departaments uzskatīja, ka būvniecības materiālais prettiesiskums nav novēršams, līdz ar to atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu.

Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir nesamērīgs, jo Būvvalde nav ņēmusi vērā, ka verandas būvniecību pieteicējs saskaņoja ar iepriekšējo dzīvokļa Nr.2 īpašnieku /pers. G/ un ka veranda jau pastāvēja brīdī, kad par dzīvokļa Nr.1 īpašnieku kļuva /pers. E/.

[19] Izvērtējot minēto pieteicēja argumentu, apgabaltiesa pievienojas Departamenta viedoklim, ka Būvvaldei nav saistošs bijušā dzīvokļa Nr.2 īpašnieka /pers. G/ saskaņojums prettiesiski veiktajai verandas būvniecībai.

Lai gan pieteicējs bija likumīgi uzsācis verandas būvniecības dokumentācijas izstrādi, pieteicējs to nenoveda līdz galam, jo nesaņēma būvvaldes akceptu Izmaiņu projektam. Līdz ar to, neraugoties, ka veranda jau uzbūvēta līdz 2005.gadam, pieteicējam būvniecības normatīvajos aktos paredzētā secīgā procedūra būvatļaujas saņemšanai ir jāveic no

jauna, tostarp, saņemot būvniecības ieceres saskaņojumu no kopīpašnieka /pers. E/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. C/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2013.gada 20.jūnija lēmuma Nr.DA-13-361-ap atcelšanu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	S.Liniņa
Tiesneses	*(paraksts)*	I.Kaļiņina
	(paraksts)	U.Mihailova